

Arrest

nr. 265 494 van 14 december 2021
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 oktober 2021.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot K. H. worden aangevoerd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming (RvV X). Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift en ter terechtzitting niet betwist.

Inzake haar echtgenoot wordt bij arrest nr. X van 14 december 2021 als volgt gemotiveerd:

“(…)

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 4 maart 2021, wijst verzoekende partij op de onmenselijke omstandigheden in Griekenland en merkt ze op dat

ook erkende vluchtelingen er aan hun lot worden overgelaten. Daarnaast verwijst zij naar bijgebrachte foto's en stelt ze dat artikel 3 van het EVRM zal worden geschonden in geval van terugkeer naar Griekenland.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete en dienstige elementen bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Waar verzoekende partij opnieuw op algemene wijze wijst op de onmenselijke omstandigheden in Griekenland en stelt dat ook erkende vluchtelingen er aan hun lot worden overgelaten, wijst de Raad er opnieuw op dat de loutere, algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, op zich geenszins voldoende is om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. Verzoekende partij blijft desbetreffend echter in gebreke.

De Raad herneemt de grond in de beschikking van 4 maart 2021 waarbij het volgende wordt opgemerkt:

“Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf in concreto dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Italië (lees: Griekenland) van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Italië (lees: Griekenland) verleend werd, te weerleggen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, meer bepaald op vlak van toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting, sociale voorzieningen, integratievoorzieningen en gezondheidszorg, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermde en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het verwijzen naar een hele resem van algemene informatie.”

Ofschoon, zoals ook blijkt uit de informatie die eerder werd bijgebracht/waar eerder naar werd verwezen, de situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, volstaat de loutere, algemene verwijzing naar de precaire situatie aldaar op zich evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke, zoals eerder in voormelde beschikking en de bestreden beslissing werd vastgesteld. Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt de vaststellingen die alzo doen besluiten. De Raad beklemtoont dat (een algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent)) de algemene situatie in/de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient op concrete en overtuigende wijze te worden aangetoond, waar verzoekende partij evenwel in gebreke blijft. Ze beperkt zich tot hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat zij in concreto aantoonde dat zij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van voormelde verdragsbepaling stipt de Raad nog aan dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Wat betreft de verwijzing ter zitting van verzoekende partij naar bijgebrachte foto's, stelt de Raad vast dat verzoekende partij nooit/tot op heden geen foto's heeft neergelegd. In zoverre verzoekende partij hiermee doelt op video's die zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal wou laten zien, waarop te zien zou zijn hoe er in het Griekse opvangcentrum waar zij verbleef water vanuit de toiletten en de badkamers in haar kamer binnenkomt (zie voor haar verklaringen hieromtrent, de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 9 november 2020, p. 5 – 6), dient eveneens te worden vastgesteld dat ondanks het feit dat de advocaat die verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud bijstond, aangaf dat zij deze stukken, foto's en/of video's, zou mailen (naar het Commissariaat-generaal), deze niet werden neergelegd. Overigens, die video's/foto's hebben dus klaarblijkelijk louter betrekking op de omstandigheden in het opvangcentrum in Griekenland waar verzoekende partij met haar gezin blijkens hun verklaringen zeer lange tijd konden verblijven, aangezien zij het pas twee jaar nu hun aankomst in Griekenland dienden te verlaten. Verzoekende partij toont hiermee evenwel geenszins, laat staan op concrete en overtuigende wijze aan dat zij (en haar echtgenote en gezin) in Griekenland als begunstigde(n) van internationale bescherming de aan haar/hun beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen, zoals toegang tot onder meer de woning- en arbeidsmarkt en voorts onder meer onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, niet zou(den) kunnen laten gelden. De Raad beklemtoont dat dit in concreto dient te worden aangetoond, doch verzoekende partij blijft hier echter in gebreke.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 4 maart 2021 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland."

Bijgevolg brengt verzoekende partij evenmin elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET